

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bavaria Sancta Maximiliani Sereniss. Principis Imperii,
Comitis Palatini Rheni, Vtrivsq. Bav. Dvcis Avspiciis**

Rader, Matthäus

Monachii, 1615

Primi Apvd Boios Evangelii Præcones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79686)

DE PRIMIS APVD BOIOS
PRIMI APVD BOIOS

EVANGELII PRÆCONES.

*De quib.
Strabo, Ap-
pianus, Li-
uius, Sigo-
nim, M.
Velferus,
lib. 11. Boic.
verum p. 71
72. 73. &
seqq.

Communi orbis terræ magistro S. Paulo hæc non in mustaceo laurea Bojorum debetur, cælesti doctrinâ ab illo eruditorum, si Boios Asiaticos siue *Tolisto-Boios, ex nostris olim ortos, postea Galatas dictos in Oriente spectemus. Ad illos enim & primi religionis nostræ Pontificis Petri epistolæ sunt transmissæ; Eisdem publica muni-
di fax Paulus, & coram adiit, & per epistolas instituit. Sed nobis non est animus Europæ atque adeo Germaniæ limites transilire. De no-
stratium Bojorum Doctoribus hoc loco quærimus, eorumque pri-
mis ad Christum ductoribus, & in fonte salutis genitoribus, à quibus
tam certâ fide sunt illustrati, vt post haustam Euangelij lucem nun-
quam, velut alia passim mortalium ingenia ad idolorum, errorumq;
tenebras reuerterint; præsertim si ipsos rerum Dominos & principes
Bojorum spectes; nam inconditum vulgus subinde vacillasse, nemo
inficias ibit, cum improbi nonnulli (vt Arnolfus comes lib. 1. de S.
Emmeramo docet) in Boicam hæretici se clam insinuarēt qui se vel
presbyteros, vel Episcopos fingeant. Quamquā & proceres ipsosq;
adeo principes Arnulphus labe aliquâ errorum aspersos arbitretur.
sed numquam tamen palam vel tota gens, vel principes à Deo simul
desciuere. quam Deo gratiam merito gratulatur Boica nostra, cujus
clementiâ factum est, vt & susceptam primum religionem semper
tueretur, nec postea in labyrinthos hæreticorum, quando tota pro-
pè Germania, præterito sæculo, Lutheri tempestate concussa est, sese,
paucis eximijs, implicaret.

Laureacum quibusd. Laureata dicta, caput olim Norici riparij,
dum res Romana manebat, oppidum Romanâ Colonia nobile, primū
ex Aquileia reor, auctore Hermagorâ S. Marci auditore & successore,
siue ipsius fortasse Marci iussu, siue etiam Principis & cōditoris in
Urbe religionis nostræ D. Petri Apostoli imperio, Laurentius qui-
dam ejusd. disciplinæ alumnus Laureacū missus traditur, qui fun-
damēta legis Christianæ jaceret. Vnde cana hujus Ecclesiæ Principis
in Norico constat antiquitas, quæ ab ipsis vel Apostolis instituta, vel
Apostolorū primis legatis cōdita, meritōq; majoribus nostris culta,
in Archiepiscoporum gradum ascendit; nunc ab usq; Attilæ strage,
illius

illius orbis terræ Vastatoris, nihil præter exiguum oppidum & cœnobium habet reliquum. Visitur tamen hodie, extra Anaßum, ædes primo gētis Noricæ doctōri & antistiti Laurentio inscripta. Auctor vitæ S. Ruperti, ex MS. Salisburgenſi excerptæ, & in Antiquarum lectionum volumen sextum collatæ, cū de Laureacenſis Eccleſiæ incunabilis ſcribit, nullam facit vllius Laurentij mentionem, ſed Syri Pontificis Papienſis, quem ait ab Hermogorā primum Laureacum miſſum, hiſce verbis:

Legitur enim, quod poſt glorioſam Domini noſtri IESV CHRISTI aſcenſionem, miſſus in Orbem terrarum Apoſtolis, aliſque Chriſti diſcipulis, ad prædicandum Euangelium DEI, beatus Marcus Euangelista, à Sanctiſſimo Apoſtolo Petro magiſtro ſuo Aquileiam miſſus eſt, qui ſuā prædicatione Aquilienſes ad fidem conuertit, vbi Hermagoras, cuius Aquilienſis, vir doctiſſimus, Episcopuſ creatur: Hic Syrum Papiēſem Episcopum diſcipulum ſuum intimo loco fidem Chriſti denunciando deſtinavit, cujus doctrinā Laureacenſium ciuitas fidem orthodoxam recepit, & ſedem Metropolitanam meruit habere, in quā per vices ſederunt Eutherius Archiepiſcopuſ, & Quirinuſ illuſtris Philippi ſenioris filiuſ, qui primuſ Imperator fidem Catholicam ad prædicationem Origenis recepit. Quirino tandem in Prima-
tum Aquilienſem ſublimato, ſanctuſ Maximilianuſ ex Celeia ciuitate nobilibuſ
parentibuſ ortuſ, Laureacenſem Eccleſiam optime rexit, qui poſt multoſ agoneſ
in Vineā Domini habituſ, locuſ natiuū adiit, vbi ab *Eusebio Præfecto, cū nol-
let Diſiſ ſacrificare, capite mulctatur, ſub Varo Imperatore, Anno Domini CCL
XXX. Tunc etiam S. Florianuſ in Laureaco ſaxo ad colluſ ejus ligato in Anaßum
flumen eſt projectuſ. Hinc Diocletianuſ omneſ libroſ & Priuilegia Chriſtianorum
igni comburi, & Eccleſiaſ demoliri fecit. Tunc Laureacenſium Eccleſia, in cujuſ
Prouincia XXII. famoſæ ciuitateſ, puta Patauia, Norix, &c. cum ſuiſ ſuffragane-
iſ, ad ducentoſ & eo ampliuſ annoſ, ſine ſacerdotij honore manſit. Sed Chriſtiani
eo tempore ibidem, & in aliſ oppidiſ moranteſ occulte in latebris diuinuſ cultuſ
& rituſ Chriſtianuſ obſeruabant, & cæpit ferè Chriſtiana religio in pluribuſ lo-
ciſ omninò deſicere, uſq; ad hæc feliciffima tempora, dum ſanctiſſimuſ Episcopuſ
Rudbertuſ, velut ſplendiduſ ſiduſ fidei, inter caligineſ Noricaleſ emicuit, ut
merito de ipſo cantet Eccleſia: Quafi ſol refulgenſ, ſic ille refulſit in templo Dei.

Altero mox ſæculo ſub annuſ Chriſti ſextuſ & ſeptuageſi-
muſ vltra centeſimuſ, aſfulſiſſe Germaniſ & Marcomaniſ, quiq;
Marcomanorum tunc nomine cenſebantur. Boiſ lucem religioniſ
Chriſtianæ, ex Irenæo & Tertulliano ſit veriſimile, quando Duce
Boio, M. inquā Aurelio Boionio Antonino Philoſopho & Impera-
tore Romano, Chriſtianæ & fulminatriciſ legioniſ precibuſ celeſteſ
aquæ ſunt impetratæ. Hoc porro, quibuſ præconibuſ ſit factuſ, vti
Chriſti lex per Boioſ & Marcomanoſ Germanoſque vulgaretur, in
obſcuro eſt.

Ferunt

DE PRIMIS APVD BOIOS EVANG. TRAECONIB.

Ferunt præterea Luciū Cyrenæi illius, qui Christo sub mole crucis
fatiscenti, in gestandâ trabe volens nolens vicariam operam præsta-
re coactus est, filium, S. Pauli sectatorem, & per Illyricum Germani-
amque Comitum Ratisponæ primum diuinam Christianæ pietatis
legem promulgasse. *Idem sen-
tus Auen-
tinnus, sed
contrac-
tunt aliq.* Alij, quorum sententia (inquit Bruschi-
us) mihi ve-
rior esse videtur, istum primum Bauarorum ac Rhetorum doctorem Lucium
Cyrenæum fuisse iudicant, Simonis boni senis (qui Christo portabat crucem) filium.
Hunc doctrinam de Crucifixo Christo prædicasse Ratisponæ ad Danubium certū
est. Idem de S. Lucij antiquissimo asceterio, extra Curia pomerium
his versibus tradit.

Hoc certum tamen est, quod quidam Lucius illie
Vir sanctus (plebem Christi qui verba docebat)
Vixerit, edificans primum domicilia parua
Atque angusta sibi, tumido cum pulsus ab Istro
Bojorum ruditate, ad Rhætos venerat exul.
Sed quis Lucius hic fuerit: quo sanguine cretus
Ex qua gente? potest mihi disceptatio oriri.
Sunt quibus ille satis credatur gente Britanna
Regis filius, Emeritæ fraterque puella:
Quæ tamen est & habetur tantum fabula doctis.
Sunt alij quorum sententia sanior esse
Creditor: hi (quod Lucius hic Cyrenæicus, ejus
Filius extiterit senis, ingenique Simonis
In Cruce qui Christum gestandâ iuuerit olim)
Affirmare audent: namque is pia dogmata Christi
Sparsit apud Bojos primus, qui pulsus ab illis
Rhetorum sibi sub montanis condidit exul
Exiguam sedem, Christum in quâ rursus, ut ante, est
Concionatus: ab ipsâ donec plebe feroci,
Ingrataque, & nec Christo credente, sub ipsa
Martiola arce trucidatus, quoque sanguine Christum.
Testaretur, ut æternum Dominumque Deumque
Esse, & ab æternâ meritis nos solius hujus
Morte, ac perpetuis à flammis esse redemptos.

*Auctoris
sententia.*

Sed aut duo fuere Lucij, aut fallitur Bruschi-
us, qui ex Cyrenæo
facit Curiensem, & ex Britannico Cyrenæum. De Britannico fides
certa ex antiquissimis, & primæ notæ scriptoribus. De
Cyrenæo amplius pronuncio.

S. LVCIVS